

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 244.

ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 20. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ

Αί εκ τῆς Ἑλλάδος προερχόμεναι ἀγγελίαι καὶ ἀλληλογραφίαι μᾶς δίδουν χρηστάς περὶ αὐτοῦ τοῦ τόπου ἐλπίδας. Τὸ κοινὸν πνεῦμα δεικνύει ἐκείσε μεγίστην ἐν γένει μετριοφροσύνην καὶ σύνεσιν ἀφότου τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπῆλκυσε τὰς ὁπείας ἐπεθύμει ἑάντιπροσωπικὰς θεσμοθεσίας, δὲν ἔχει λόγον νὰ δυσφημήσῃ τὴν νίκην τοῦ θέλον νὰ τὴν ἐπεκτείνῃ ἔτι περαιτέρω τὰ δικαιώματα θέν τοῦ θρόνου θελοῦν σεβασθῇ. Ἐνὶ λόγῳ οἱ Ἕλληνες ἐγνώρισαν ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι σφικτότατα συνδεδεμένη μετ' τὴν ἐξ τῆς Μοναρχίας διατήρησιν καὶ στερέωσιν.

Ἡ εἰλικρινὴς καὶ βασιλικὴ τῷ ὄντι διαγωγὴ τοῦ Ὁθωνος δὲν συντελεῖ ὀλεώτερον πρὸς καθυσχύασιν τῶν πνευμάτων. Γεναῖος εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις καὶ εὐγενὴς εἰς τὴν ἀπόφασίν του ὁ βασιλεὺς οὗτος, ἀπέκτησε νέους τίτλους σεβασμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπολήψεως ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης· ὑπεσχέθη ἀπαξ καὶ ἀπεφάσισε νὰ διατηρήσῃ τὴν ὑπόταξίν του. Τοῦτο εἶναι ἴδιον τοῦ φυσικοῦ του, καὶ θέλει ἐπιβεβαιωθῇ διὰ τῆς βασιλικῆς ἐγκρίσεως, καὶ διὰ τῶν συνετῶν συμβουλῶν τὰς ὁποίας λαμβάνει ἀπὸ τὴν οἰκογενεῖάν του.

Ἡ Ἑλλάς θέλει κυβερνᾶσθαι τοῦ λοιποῦ ἀντιπροσωπικῶς, καὶ τοῦτο εἶναι ἔργον τετελεσμένον ἤδη. Δὲν πρόκειται πλέον νὰ γνωρίζωμεν ἀνῆλθεν εἰσθεῖ συμπεριφέρων, ὥστε δρᾶ, στήριξίς τις καὶ ἰσχυρὰ διοικήσις νὰ βραδύνῃ προπαρασκευάζουσα, τὴν στιγμήν τῆς χειραφίστας ἣτις εἶναι ἐπικίνδυνος. Το συμφέρον ἡδὴ τοῦ βασιλέως, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ δόξα τοῦ συνίστανται εἰς τὸ νὰ συμπράττῃ μετὰ τοῦ ἔθνους περὶ συστάσεως Κυβερνήσεως ἐλευθέρως καὶ ἰσχυρᾶς ἐνταυτῷ· ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ γνωρίσῃ ὅτι ὑπερβολικεύουσα τὴν ἐλε υθερίαν τῆς, θέλει ἀπωλέσῃ ἱσως διὰ παντός τὴν στιγμήν τοῦ νὰ τὴν θεμελιώσῃ· εἰς δὲ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰς

αὐτὴν νὰ διακινδυνεύῃ. Μοναδικὴν φροντίδα τῆς πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν μετὰ συνέσεως ἀνάπτυξιν τῶν σπερμάτων τῆς εὐδαιμονίας τὰ ὁποία ἔχει ἐν ἑαυτῇ. Ἡ Ἑλλάς εἶναι πολλὰ νέα καὶ ἐνταυτῷ πολλὰ ἀδύνατος μετὰ τῶν ὁμῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι τὴν περιστοιχοῦν ἢ Ὁ Βασιλεὺς θέλει μείνει πιστὸς εἰς τὴν ὑπόσχασίν του· ἃς ἐμμενῇ καὶ ὁ τόπος εἰς τὸ ἐμψυχῶν αὐτὸ πνεῦμα τῆς μετρίότητος, καὶ οὕτω ἡ ἐσχάτως λαβοῦσα χώραν ἐκανάστασις θέλει εἰσθαι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως περίοδος νέα καὶ ἐνδοξος.

Ἐκ τῆς Messenger.

Τὸ προηγούμενον ἄρθρον δημοσιεύουσά ἡ Νομοθετικὴ κάμνει ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις·

» Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Ἀγγελιοφόρου ὑπαγορεύονται ἀναντιρρήτως ἀπὸ πνεῦμα συνέσεως, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν νὰ βλέπωμεν συνεχέστερον εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως μας καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς. Ὁλόκληρος ἡ Γαλλία παρατηρεῖ μὲ ζῶη καὶ συμπαθητικὴν ἐφύσιν τὴν πορείαν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβεβηκότων. Ἡ Γαλλία δὲν θέλει λησμονήσει πώποτε τοὺς καιροὺς τῆς ἐνδόξου πάλης, καθ' ἣν ἐκάστῃ νίκῃ τῶν ἀπογόνων τοῦ Λεωνίδα ἀντήχει εἰς τὰς καρδίας μας, καὶ καθ' ἣν αἱ στρατιωτικὶ καὶ ἀξιωματικοὶ μας ἐθρέυνον τὴν τιμὴν τοῦ νὰ τρέξωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ χύσωσι τὸ αἷμα τῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐμάχοντο πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἐνδόξου πατρίδος τῶν. Μὲ ἀληθὲς ὅθεν εὐχαριστήσεως αἶσθημα ἀποδεχόμεθα τὰ ἐπίσημα δείγματα τῆς ἐμπιστοσύνης μετ' τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Κυβερνήσις μας δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ νὰ στερεώσῃ τὸ μέλλον αὐτὸ. Μετὰ τὰς δυνάμεις τῶν σφαλμάτων καὶ τῶν ἀδυναμιῶν αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς, ἃς προσπαθήσῃ νὰ ἐπισύρῃ εἰς ἐαυτὴν τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶν ὀρθοφρονούντων πνευμάτων, τοῦλάχιστον καθόσον ἀπορᾷ

τὸ ἀντικείμενον τοῦτο· ἐπιδοκιμασίαν ἢ ὁποῖα δίδεται πάντοτε δακτύς ἐνεργῶνται εὐρυγεται καὶ πράξεις.

Αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες ὄργανα μνησικακίῶν τινῶν καὶ ἰδίως τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βαυαρίας ἐπρόσπαθον ν' ἀποδείξωσιν ἀληθεῖς τὰς περὶ ἀναχωρήσεως δῆθεν καὶ παραίτησεως διαδοθείσας φήμας, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον τὴν παρὰ μικρὰν βάση. Ὁ Βασιλεὺς Ὁθων ἀπέδειξεν εἰς πολλὰς περιστάσεις ὅτι συναισθάνεται τὰς προσκεκολλημένας εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ θρόνου ἱερὰς ὑποχρεώσεις, ἐμψυχῶνται ἄλλοθεν ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τῆς πρὸς τὴν θεῖαν πρόνοιαν εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς δωρεὰς τῆς, καὶ συναισθάνεται ὅτι εἶναι ἀχαριστία νὰ τὰς ἀποβάλῃ ἐσάκις καθίστανται ἐπίμοχοι. Ὁ Βασιλεὺς Ὁθων δεχθεὶς τὸ σκήπτρον τῆς Ἑλλάδος ἐγνώρισεν ὅτι καθίστατο ὑπόλογος διὰ τὴν τύχην τοῦ εὐφυοῦς τούτου καὶ ἐνεργητικῷ λαοῦ· ἐνεπνέετο ὅθεν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τὸν καταστήσῃ εὐτυχῇ. Τί σημαίνουν λοιπὸν αἱ διατυπώσεις ἐνώπιον τοιούτου σκοποῦ; Ὁ Βασιλεὺς Ὁθων θεωρεῖ εἰς τὰ δείγματα τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θέλει ὑπερηφανυεσθαι διότι εἰς αὐτὸν ὀφείλει τὴν πολιτικὴν ἀναγέννησίν του, ὡς ὀφείλει εἰς αὐτὸν ἡδὴ τὴν σύστασιν τῆς Διοικητικῆς τάξεως, καὶ τὰς πρὸς ὑπακοὴν τῶν νόμων ἐξείς, αἱ ὁποῖαι ἐξευγενίζουν ἕνα ὁποιοῦνδήποτε τόπον, καὶ ἕνα λαὸν βέβαιον διὰ τὴν ὑπαρξίν του καὶ ζῶντα διὰ τῆς ἰδίας ζωῆς του καὶ διὰ ἰδίου του διοργανισμοῦ.

Ὑστερον ἀπὸ ὅλα ταῦτα ἡ μεταβολὴ ἢ τελεσθεῖσα ἀνεῦ ἀταξίας ὀχλαγωγικῶν ὑπερβολῶν καὶ τῆς παρρηλικῆς ἐκχύσεως αἵματος, καθίσταται ἀναμειβόλω· ἀρχὴ προόδου νέων θεσμοθεσιῶν, καὶ ἐνταυτῷ τὸ καλλήτερον δείγμα τῆς ἀτομικῆς τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος διευθύνσεως. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἀποδεικνύει προτέτι πόσον οἱ πατριωτικοὶ σκοποὶ τοῦ ἀνεγνωρίσθαι ἐν γένει ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ποῖαν ἐνέργησαν ἐπὶ τῆς κατῃμερὶσεως τῶν ἡτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀνωτάτην ἀρ-

χην, εις τόπον μόλις εξελθόντα από την άναρχίαν του υπέρ της ανεξαρτησίας του πολέμου.

Ο Έλληνικός λαός όστις έκληρονόμησεν από τους προγόνους του την όξύνοϊαν, τόν προς την ήθικήν αίσθησιν και την έντελλή ευφυΐαν του ως προς τήν δημόσια συμφέροντα, προσόντα ταύτα δοξάσαντα τήν δημοκρατίαν της άρχαιότητας, θέλει ώριμάσει ταχέως· δέν άμφιβόλως όθεν ποσώς περί της συνέσεως και της μετριότητας των αντιπροσώπων του εις τόν πολιτικόν έργον τή όποϊον πρόκειται νά ενεργήσωσι. Τό νέον συνταγματικόν πολίτευμα θέλει εΐσθαι φιλελεύθερον, διότι τοιαύτη είναι ή τάσις της εποχής και του Έλληνικού έθνους· επίσης και τή Βασιλική προνόμια τή όποϊα άποτελούν την βάση του συνταγματικού πολιτεύματος, θέλουν εΐσθαι ισχυρά και σεβαστά, διότι τούτο εξασφαλίζει την συνταγματικήν τάσιν και άποτελεΐ τόν πρώτιστον όρον μιάς τακτικής Κυβερνήσεως εις συγκερασμένην Μοναρχίαν.

Πρός τους κυρίους πληρεξουσίου του
Έθους.

Τό λογικόν, άπόρροια της θείας σοφίας και άνεκτίμητον αγαθόν τόν όποιον ό Θεός έδωρήσατο εις τόν καθ' όμοίωσιν αυτού και υπ' αυτού πλασθέντα άνθρωπον, διά νά χρησιμεύη εις αυτόν ως πιστός όδηγός εις τούτο τόν έξ άκανθών και τριβύλων γέμον τού βίου στάδιον, πλεονέκτημα ως έκ τού όποιου υπερέχει ό άνθρωπος πάντων των λοιπών δημιουργημάτων της φύσεως· τόν λογικόν, λέγομεν, μάς υπαγορεύει νά προσέχωμεν εις τήν υιοθετημένην εις ήμάς παραινέσιν και νοουθεσίαν, όσάκις είτε ένεκα της μη προχωρημένης ηλικίας μας, είτε ένεκα της άνατροφής μας δέν έδυνήθημεν ν' άποκτήσωμεν τήν απαιτούμενην γνώσιν και πείραν διά νά τρέξωμεν όσον τόν δυνατόν άκινδύνως τόν επικίνδυνον, ως εΐρηται, της ζωής σάδιον. Άλλ' έν ώ τόν λογικόν μάς υπαγορεύει τόν έξοχον τούτο υπαγόρευμα, μάς χειραγωγεί έξ έτέρου εις τόν νά διακρίνωμεν τήν καλήν από τήν κακήν παραινέσιν και νοουθεσίαν, νά παραδεχώμεθα και έγκολπούμεθα τήν πρώτην ως σωτηρίους, ν' άπορρίπτωμεν δέ και ν' άπομακρυνώμεθα από τήν τελευταίαν ως επικίνδυνους και θλιβήτας.

Η των σωτηρίων από τήν θλιβήτας συμβουλάς διάκρισις δέν είναι έργον τούτουτον δυσκολοκατόρθωτον εις τόν ιδιωτικόν βίον όσον εις τόν πολιτικόν, διότι εις μέν τόν πρώτον, ούδείς, νομίζομεν, δυσκολεύεται νά διακρίνηται εις θλιβήτα ή συμβουλή τού νά ριφθ ή εις τόν πυρ, ή πράττη ή κλήματα, νά τρέχη τήν όδόν τήν προς τήν άπώλειαν φέρουσαν και τήν τοιαύτα όσα άφορούν τήν εις τήν κοινωνίαν ανθρώπινους σχέσεις· άλλ' εις τόν πολιτικόν βίον έπειδή πρόκειται σοβαρά, έξοχα και πολλάκις σκοτεινά και άκατάληπτα συμπεράσματα, καθίσταται μέν δυσκολωτέρα ή διάκρισις των καλών από τήν κακήν συμβουλήν, διότι άπαιτείται όρκατηριωτέρα τού λογικού ενεργεία, άλλ' ούχί και άδύνατος· Η ιστορία των έθνών, αΐ τοπογραφική θέσις των, τόν είδος των πολιτευμάτων και αΐ νομοθεσίαι των, ή παρελθούσα διαγωγή των ως προς τήν σχέσεις των με τήν άλλων έθνών και πάμπολλαι άλλαι περιστάσεις χειραγωγούν τόν άνθρωπον διά τού λογικού.

καύ, εις τόν νά έκτιμά προσήκόντως πᾶσαν συμβουλήν άφορῶσαν τόν πολιτικόν βίον.

Εις τήν ένστωσαν κρίσιν τής πατρίδος μας περίστασιν κύριοι Πληρεξούσιοι, καθ' ήν και ιδία και δημοσία μάς δίδονται διάφοροι νοουθεσίαι και συμβουλαι, όφείλομεν παρά πάντας άλλην περίστασιν, νά κάμωμεν καλλίστην τού λογικού μας χρῆσιν, διά τήν όρθήν έκτίμησιν των συμβουλών αυτών, και νά έγκολπούμεν μόνον τήν σωτηρίους άπορρίπτουντες τήν θλιβήτα, διά νά τρέξωμεν άκινδύνως τόν επικίνδυνον πολιτικόν στάδιον τόν όποιον πρό τινος ήδη καιρού ήρχίσαμεν τήν τρέχουσαν.

Ο φιλελεύθερος και φιλόανθρωπος περιοδικός της Γαλλίας τύπος επίσημός τε και ιδιωτικός, έν ώ έξ ένός μάς έξυμνή διά τόν τελευταϊόν λαμπρόν και ένδοξον κατόρθωμά μας της 3 76ρίου, και διά τήν ως έκ της συνέσεως και τού πατριωτισμού μας διατηρηθεΐσαν μέχρι τούδε άπαραδειγμάτιστον ήσυχίαν, πράξεις αΐ όποιαι και καθ' ήμάς και καθ' αυτόν θέλουν άποτελέσει νεκν όδής περίοδον εις τήν ιστορίαν της Έλληνικής άναγεννήσεως, άν μινοντες πιστοί εις τήν αρχήν μας άποπερατώσωμεν ως ήρχισαμεν τόν πολιτικόν τούτο έργον μας, δέν παύει από τού νά μάς νοουθετή έξ έτέρου περί τού τι όφείλομεν νά ενεργήσωμεν, διά νά φθάσωμεν άκινδύνως και ασφαλώς εις τόν προς όν όρον μας.

Ο περιοδικός της Γαλλίας τύπος μάς λέγει, ότι άφού κατά τήν επιθυμίαν μας άπηλαύσαμεν αντιπροσωπικήν θεσμοθεσίαν, δέν μάς μένει πλέον ούδεις λόγος διά νά δυσφημήσωμεν τήν νίκην μας θέλοντες νά τήν επεκτείνωμεν περσιτέρω· διότι όφείλομεν νά σεβασθώμεν τήν τού θρόνου δικαιώματα, διότι ή ανεξαρτησία μας είναι σιγντότατα συνδεδεμένη με τήν διατήρησιν και στερέωσιν της μοναρχίας, και διότι τήν βασιλικήν προνόμια εξασφαλίζουν τήν συνταγματικήν τάσιν, ήτις είναι πρώτιστον προσόν της συγκερασμένης Μοναρχίας· διότι όφείλομεν νά γνωρίσωμεν ότι υπερβολικόν οντες τήν έλευθερίαν μας θέλομεν άπωλέσει· ίσως διά παντός τήν στιγμήν τού νά τήν θεμελιώσωμεν, ένω δέν μάς ήναι ποσώς συγκεχωρημένο, ούδέ φρόνιμον νά διακινδυνεύωμεν· διότι όφείλομεν νά έχωμεν μοναδικήν φροντίδα τήν μετά συνέσεως ανάπτυξιν των έν ήμίν ένυπαρχόντων σπερμάτων της ευδαιμονίας, και ότι τελευταϊόν όφείλομεν νά γνωρίσωμεν ότι είμεθα κράτος πολλά νέον και ένταυτώ πολλά αδύνατον μεταξύ των περιστοιχουσών ήμάς όμορων δυνάμεων. Άς έξετάσωμεν όθεν από όλας τήν έπόψεις τήν νοουθεσίαν ταύτην, και ας κάμωμεν όρθήν τού λογικού μας χρῆσιν, διά νά γνωρίσωμεν άν ό συμβούλος μας εύτος είναι εΐλικρινής ή δόλιος άπειναντίας, σκοπεύων νά μάς ρίψη εις παγίδα όσον ανόηπος.

Άφού, ως εΐρηται, ό περιοδικός της Γαλλίας τύπος μάς έξυμνή μεγάλως διά τόν κίνημά μας της 3 76ρίου και συναγάλλεται μεθ' ήμών διά τήν όποϊαν άπεκτήσαμεν αντιπροσωπικήν θεσμοθεσίαν, τήν όποϊαν θεωρεί ως έργον τετελεσμένον ήδη, δέν μάς συμβουλεύει δολίως νοουθετών μας νά σεβασθώμεν τήν δικαιώματα τού θρόνου· ούδέ ό περιοδικός ούτος τύπος έννοϊ τούτο, ούδέ ήμεις κύριοι Πληρεξούσιοι, είπαθα γνώμην νά παραβλέψετε χάριν τού θρόνου· ούδέ καιρέαν από τήν έθνικήν έλευθερίαν, και άφ' ότι δύναται νά εξασφαλίση αὐτάς εις θάλασσαν.

ρεάς και άκλονήτους· είναι όμως άναντιρρήτως αλήθεια και παρά πάντων όμολογουμένη, ότι ή Συνταγματική μοναρχία είναι ή μόνη κατάλληλος διά τήν φιλελεύθερα έννη Κυβέρνησιν· αὐτή δέ δέν δύναται νά υπάρξη όπου τήν προνόμια και δικαιώματα της καταπατοῦνται και δέν άπολαμβάνουν τόν απαιτούμενον σεβασμόν. Κατά τούτο όθεν ή συμβουλή τού περιοδικού της Γαλλίας τύπου είναι εΐλικρινής, και ήθελε συμβαίνει τόν έναντιον άν ήθελε μάς συμβουλεύει νά υπερβολικεύσωμεν τήν έλευθερίαν μας, διά νά καταστρέψωμεν τήν μοναρχίαν, επί προσδοκία όνειροπολούμενης δήθεν μεγαλητέρας ευημερίας, νά υποπέσωμεν εις τόν θλιβήτον αβυσσόν και νά εισάξωμεν εις τόν κοινωνικόν σῶμα μας, εις τήν έξηντημένην φλέβαν τού όποιου ένεκα τού καταστρεπτικού της επανάστασεως μας πολέμου μόνη ή ήσυχία ήδυνήθη νά βάλη όλίγον αίμα, τήν καταστρεπτικήν άναρχίαν, ήτις δύναται νά μάς έξουτώσῃ· άμόνον όλίγον καιρόν διαρκέσῃ. Είναι επίσης εΐλικρινής, κύριοι Πληρεξούσιοι, ή συμβουλή τού περιοδικού της Γαλλίας τύπου, και ως προς τόν ότι υπερβολικόν οντες τήν έλευθερίαν μας θέλομεν άπωλέσει· ίσως διά παντός τήν στιγμήν τού νά τήν θεμελιώσωμεν, και ότι δέν είναι ποσώς συμφέρον, ούδέ φρονήσεως έργον νά διακινδυνεύωμεν.

Προσδιορίζοντες εις ώρισμένον ποσόν βαθμών τήν κυριαρχίαν ενός όποιουδήποτε συνταγματικώς κυβερνωμένου έθνους, όφείλομεν ν' άποδώσωμεν άνάγκαιώς, προς διατήρησιν της απαιτούμενης ίσοσταθμίας, τόν ήμισυ αυτών των βαθμών εις τόν έθνος και τόν ήμισυ εις τόν ήγεμόνα του· άν υπερβολικεύσωμεν τήν προς τόν ήγεμόνα όσιν, καταστρέφεται ή απαιτούμενη ίσοσταθμία και τόν Συνταγματικόν πολίτευμα καθίσταται ιδανικόν και παραχωρεί τήν θέσιν του εις τόν άπολυτισμόν και τόν αυθαίρετον· άν υπερβολικεύσωμεν άπεναντίας τήν εις τόν έθνος όσιν, παραβιάζεται και καταπατοῦνται τήν τού ήγεμόνος προνόμια και δικαιώματα, ώστε δι' αυτού τού μέσου καταστρέφεται τήν μοναρχίαν· άπαιτείται άρα νά διατηρηθ ή ακριβής ίσοσταθμία. Τούτο μ' άλλας λέξεις μάς συμβουλεύει ό περιοδικός της Γαλλίας τύπος κύριοι Πληρεξούσιοι. Τήν γνώμην ταύτην και ήμεις άλλοτε εξέφρασαμεν εις τήν σημερινήν περίστασιν μας συνάδουσιν με τήν εύχάς όλων των υπατριωτών Έλλήνων και των εΐλικρινών της Έλλάδος φίλων· τήν αὐτήν συμβουλήν τολμώμεν κατά χρέος νά εἰς δώσωμεν και αὐτίς έκ της χαμηλῆς περισπῆς μας· ούδέ νομίζομεν δικαίον και φρονήσεως έργον νά διακινδυνεύωμεν τήν τύχην μας, περιστοιχούμενοι από ισχυράς επήρρους επιθυμίας τήν πολιτικήν έξουσίαν μας. Δέν είναι επίσης εύκαταφρόνητος και απαράδεκτος και ή τελευταία συμβουλή τού περιοδικού της Γαλλίας τύπου, ότι όφείλομεν νά έχωμεν μοναδικήν φροντίδα μας τήν μετά συνέσεως ανάπτυξιν των έν ήμίν ένυπαρχόντων σπερμάτων της ευδαιμονίας.

Είναι άναγνωρισμένον ήδη και παρά πάντων όμολογούμενον ότι έν ήμίν υπάρχουν όλα έν γίγει τήν σπέρματα της ευδαιμονίας. Η τοπογραφική θέσις μας μάς υπόσχεται λαμπρόν και ένδοξον μέλλον, ή γῆ μας είναι άρκετά καρποφόρος, τόν έμπορίον μάς άναπτυσσόμενον και προστατευόμενον από συντην και πατρικήν κα

βέρνησιν ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς εὐημερίας, ἡ ἱερὰ θρησκεία μας συντελεῖ μεγαλῶς εἰς τὴν πρόσδόν μας, ἔχομεν θαυμασίαν εὐφυΐαν, ἡ δὲ πρὸς τὴν παιδείαν καὶ τὸν ἐξευγενισμόν τάσας μας, εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀντὶ-ρα· ὁμοιάζομεν κατὰ πάντα, ὡς πρὸ τινος καιροῦ εἶπε φιλέλλην τις, μὲ πλοῖον [καλλίστα κατασκευασμένον καὶ ἐφοδιασμένον μ' ὅλα ἐν γένει τὰ ἀναγκαῖα τοῦ, πατρικῆς καὶ ἐθνικῆς Κυβερνήσεως] εἰχομεν μόνον ἀνάγκην, ἠὲ τετήχησάμεν ἥδη νὰ τὴν ἀπολαύσωμεν· ἂς διατηρήσωμεν ἔτι τὴν ἐνυπάρχουσαν ἡσυχίαν τῆς [ὁποίας] ἔχομεν ἐπίσης μεγίστην ἀνάγκην, διὰ ν' ἀναπτύξωμεν τὰ ἐν ἡμῖν ὑπάρχοντα στοιχεῖα τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας.

Ταῦτα τὰς ὑποβάλλομεν κύριοι Πληρεξούσιοι, ὅχι διότι δισταζόμεν ποσῶς, περὶ τῆς συνέσεως καὶ τῶν πατρικῶν αἰσθημάτων σας, ἀλλὰ διότι συναισθανόμεθα ὅτι ἔχομεν κατὰ τοῦτο καθήκον, καὶ ἐπευχόμεθα ὥστε ὁ Ὑψιστος Θεὸς ὁ σώσας τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ κραταίου βραχίονος τοῦ ἀπὸ μεγαλητέρους κινδύνους εἰς ἄλλας κρίσιμους περιστάσεις, νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς ψυχὰς σας οὐράνιον φωτισμόν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃτε πᾶν ὅ,τι τείνει εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος μας καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ ὅτι εἰς τοῦτο τείνει.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Ἡρώ τῆς Ἀνατολῆς τῆς 30 Νοεμβρίου τὰ ἀκολουθῶντα.

Αἱ γενηθεῖσαι κατὰ τὰς ἐσχάτους ἡμέρας ταύτας εἰς τὸ Διδάνιον διακοινώσεις ἐκ μέρους τῶν διαφόρων ξένων ἀντιπροσώπων εἶχον δι' ἀποκλειστικὸν ἀντικείμενον τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρέσβης τῆς Ῥωσσίας ἔλαβε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα μετὰ τῆς Α. Ἐξ. Ῥίφα ἀπὸ Παρισι τοῦ ζήτημα τοῦτο ἐξετάσθη ὑπὸ τινος ὁψιν ἥτις ἦταν τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐπιτύρῃ τὴν αὐστηράν προσοχὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ μυστικοσυμβουλίου. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ῥωσσίας ἐξέθεσεν ἐλευθέρως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἡ αὐλή τοι ἐθεώρει τὰ τελευταῖα συμβεβηκότα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἐμελλε νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην. Μολοντί αἱ δοθεῖσαι ἐδαμεινόμεναι ἀπὸ τὸν διπλωμάτην τοῦτον εἰς τὸ Διδάνιον, ὡς πρὸς τὰ πράγματα τὰ ἀποβλέποντα τὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι πολλὰ εὐχάριστοι, καὶ ὅπως σύμφωνοι μὲ ἐκείνας τῶν ἄλλων μυστικοσυμβουλιῶν, ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις μολοντοῦτο γνωρίζει πολλά καλὰ τὴν ὑψηλὴν ἐπιβόρῃ τὴν ὁποίαν τὸ Ῥωσικὸν μυστικοσυμβούλιον ἔχει ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς γενικῆς πολιτικῆς, καὶ κατ' ἐξίρεσιν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀφορῶσι τὰ μέρη ταῦτα, ὥστε δὲν δύναται νὰ μὴν θεωρῇ εἰς τὰς προφυλάξεις τοῦ μυστικοσυμβουλίου τοῦτου καὶ ἐλπίδας δείγματα τὰ ὁποῖα δεικνύουν μᾶλλον ἢ ἥττον τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς μετὰ βολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ἐν περιστατικῶν πολὺ μᾶλλον τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐπροξένησε μεγίστην εἰς τὴν Εὐρώπην ἐντύπωσιν. Ἐν τούτοις τὸ Διδάνιον θέλει συγχάρῃ ἐκτοῦ διὰ τὰ ὁμοῦ να δείγματα τοῦ συμφέροντος τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἐκτιμῶν το Ὀθωμανικὸν ὑπουργεῖον κατὰ τὴν ἀληθῆ τὴν ἀξίαν τὰς διαφορὰς γραμμάς

τῆς πολιτικῆς τὰς ὁποίας ἐφύλαξαν τὰ λοιπὰ μυστικοσυμβουλίαι ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, προτίθεται νὰ μὴ δώσῃ προσοχὴν εἰς ξένας ἐπιβόρας καὶ ἀρχάς, καὶ θέλει ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν ἀξίαν ἀνεξαρτήτου κυβερνήσεως, δηλαδὴ θέλει συμβουλευθῇ πρὸ πάντων, διὰ τὴν διαγωγὴν τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ φυλάξῃ ὡς πρὸς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὰ ἰδιῶ του συμφέροντα καὶ τὴν ἀκαίρετῃ τῶν δικαιομάτων του. Ἡ διαγωγὴ τοῦ Διδανίου ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα θέλει ἐκτιμᾶσθαι ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τόπου τοῦτου· ἐν τούτοις μέχρι τοῦδε ὡς βλέπομεν μὲ εὐχαρίστησιν μας ἡ νέα διοίκησις δὲν ἔδωκε καμμί εἰς τὸ Διδάνιον αἰτίαν δυσχερείας, καὶ ἐνδὸς θέλει φυλάξῃ τὴν ἰδίαν μετριοφροσύνην, τὸ Διδάνιον θέλει εἶθαι τὸ πρῶτον διὰ νὰ τὴν δικαιοσύνη. Ἀς ἐξακολουθῇ λοιπὸν μὲ σταθερὰ θέματα τὴν αὐτὴν διαγωγὴν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τοῦτο τὴν συμβουλεύομεν διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον τῆς, εἶναι τὸ μόνον μέσον τὸ ὁποῖον τῆς μένει διὰ νὰ μὴν ἐμπεδευθῇ εἰς τὰς μεγάλας δυσκολίας τῆς κριτικῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη εὐρίσκειτο.

Ὁ Ἑλληνικὸς πρόξενος εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐπὶ τὸν σημαντικὰς τῆς Τουρκίας πόλεις, τοῦ ὁποῖου δὲν ἀναφέρομεν τὸ ὄνομα διὰ νὰ μὴν ὑποτελῇ ὅτι κινούμεθα ἀπὸ προσωπικὸν κατ' αὐτοῦ πάθος, χαρακτηρίσας ὡς ἐμπορικὴν πτώχευσιν τὴν ἀπλὴν παραχώρησιν τοῦ πλοίου τοῦ τὴν ὁποίαν πλοίαρχός τις Ἑλλήν μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ τὰ χρεὴ τοῦ ἔκαμεν εἰς τοὺς δανειστάς του, τινὲς ἐκ τῶν ὁποίων κατοικοῦν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀπαιτεῖ νὰ δώσωσιν οὗτοι ὅρκον ἐνώπιον Δικαστηρίου περὶ τῆς ἀληθείας καὶ εἰλικρινείας τῶν δανείων των, ὡς γίνεται εἰς τὴν περὶ πτωχεύσεως διαδικασίαν τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ὅσακις πρόκειται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῆς δανείων, διὰ νὰ κάμῃ μετὰ τὴν ὀρκωσίαν των δεκτὰ τὰ ναυτικοδάνειά των εἰς τὸν συνταχθῆσόμενον πίνακα τῆς κατατάξεως· χωρὶς τοῦλάχιστον νὰ ἐκδώσῃ διάταξιν προδιορίζουσαν ἐνώπιον τίνος δικαστηρίου ὀφείλει νὰ ὀρκισθῇ ἕκαστος αὐτῶν τὸν δανειστῶν, καὶ χωρὶς νὰ παραγγεῖλῃ εἰς τὰ ὀρκωδία δικαστήρια νὰ παραδεχθῶσι τὰς ὀρκωσίας των, διὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ οὕτω ἀπὸ τὴν ἀμνηχανίαν εἰς τὴν ὁποίαν μὲ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ταύτην τὴν ἐθεσε. Πάμπολλοι τοιοῦτοι ἀμαθεῖς κατὰ δυστυχίαν τῆς τριταθλίας Ἑλλάδος, πρὸς κατασχύνῃν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὸ ὁποῖον εὐμοιρεῖ ἡ γὰρ ἀξίω, ἐναρέτων καὶ νομομαθῶν ἀνδρῶν, καὶ πρὸς ὀλεθρὸν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου μας ἐπέμφθησαν πρόξενος καὶ ὑποπρόξενος εἰς διάφορα μέρη, ὡς ἐν καιρῷ τῷ δέοντι θέλομεν πραγματευθῇ περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν καὶ διαφόρων οὐχ ἥττον σπουδαίων ἀντικειμένων, διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι μία ἀπὸ τὰς καίριας πληγὰς τὰς ὁποίας ἔλαβε τὸ πολυπαθὲς Ἑλληνικὸν ναυτικὸν καὶ τὸ ἐμπόριόν μας, ὑπῆρξεν ἡ ἀποστολὴ εἰς τὰς ξένας ἐμπορικὰς πόλεις τοιούτων ἀμειβῶν καὶ μοχθηρῶν προξένων, ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν γραμματέων, τινὲς ἐκ τῶν ὁποίων ἐσταυροφόρεσαν ἀναξίως διὰ τὰς καλὰς καὶ πιστὰς ἐκδουλεύσεις των.

— Μὲ τὸ χθεσινὸν ἐκ Πειραιῶς Γαλλικὸν ἀτμόπλοον ἐφθάσεν ἐνταῦθα ὁ Διοικητὴς μας Κ. Ἀδάμ Δούκας, ὅστις πρὸ ἡμερῶν εἶχε μεταβῇ εἰς Ἀθήνας δι' ἰδιαιτέρας τοῦ ὑποθέσεις.

Μὲ τὸ αὐτὸ ἀτμόπλοον ἐφθάσε καὶ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Σοῦτζος, ὅστις ἐφυγεν ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας διὰ νὰ ἀποφύγῃ ὡς ἐβρέθη τὴν ὁργὴν τοῦ ὁχλοῦ, ἐνεκὰ τῆς εὐσφημίας τὴν ὁποίαν προσήψεν εἰς τινὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μας, καὶ τὴν ὁποίαν κατεχώρησεν εἰς τὸ ἐσχάτον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τοῦ. Καὶ ἐνταῦθα ὀλίγον ἐλείψε νὰ τὴν παῖθῃ ἀπὸ τινος ἐπιδοκίας, ἐάν δὲν εἰδοποιήτο ἡ Ἀστυνομία μας ἀπὸ τὸν Κ. Διοικητὴν διὰ νὰ δράμῃ εἰς δόξησιν αὐτοῦ.

— Χθὲς ἀπέπλευσε τέλος πάντων διὰ Πειραιᾶ τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο ταχυπλόων, τὰ ὁποῖα ἐσύστησαν οἱ ἐνταῦθα ἐμπορίμας ἐπὶ τοῦτου, διὰ νὰ λαμβάνουν ἀσφαλῶς καὶ μὲ τὸν ταχύτερον τρόπον εἰδήσεις περὶ ὅλων τῶν πρακτικῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

— Ἀπὸ γράμματα καὶ ἐπιδόχτας ἐλθόντας ἀπὸ Ἀθῆνας μὲ τὸ χθεσινὸν ἀτμόπλοον πληροφοροῦμεθα ὅτι τὴν 17 τρέχοντος ἀνεγνώσθη ὁ συντεθεὶς παρὰ τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς κανονισμὸς τῆς Συνελεύσεως, ὅστις καὶ ἐνεκρίθη, ἐκτὸς τινῶν ἀρθρῶν τὰ ὁποῖα ἐτροποποιήθησαν, ὡς τὸ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ἡτις ἀπεφασίσθη νὰ γίνεταί τοιαύτη δταν πρόκειται λόγος περὶ προσωπικότητος, εἰς δὲ τὰς περὶ θεσμοθεσιῶν τοῦ Σύνταγματος γνώμας νὰ γίνεταί φανερά. Τὴν 18 ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν ἀντιπροσέδρων τῆς Συνελεύσεως, καὶ διὰ μὲν τὴν θέσιν τοῦ πρώτου ἀπεφασίσθη πάλιν ὁ γέρων Κ. Παναγιώτης Νετράς, διὰ δὲ τὴν τῶν δευτέρων, οἱ Κ. Κ. Α. Μαυροκορδάτος, Ἰω. Κωλέτης, Γ. Τριχοῦπης καὶ Α. Λόντος.

— Πολὺ ἐσφαλμένως ἐδημοσίευσεν ὁ Αἰὼν πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ὅτι ὁ περιοδικὸς τῆς Σύρου τύπος προσέβαλε τὸν κύριον Θ. Ξένον Ἑλληνικὸν τῆς Σμύρνης πρόξενον. Τὸ καθ' ἡμῶς δὲν ἀνεφίραμεν μηδὲν εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας κατὰ τοῦ κυρίου Θ. Ξένου, ἀλλ' οὕτως ἀνέγνωμεν τοιοῦτον τι καταχωρημένον εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδοδόμενῃν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελικῶν. Σεβόμεθα ἀπεναντίας τὸν κύριον Θ. Ξένον, καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀξίως κατέχει τοιαύτην θέσιν, τὸν συλλυπούμεθα μόνον διὰ τὸν κίνδυνόν αὐτοῦ ὑποκινῆσθαι ἢ ὑποληψίς του ἕκαστος τῆς μοχθηρίας ὑπαλλήλων του τινῶν.

Παράρταμα διόρθωσις
Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 241 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας εἰς τὸ περὶ Συνταγματικῆς πολιτείας ἄρθρον, στήλῃ δευτέρᾳ γραμμῇ 24 Ἀντὶ εἰς τὴν Σπάρτην, ὁ Βασιλεὺς, οἱ Ἐφόροι καὶ ὁ λαὸς ἀνάγνωθι, εἰς τὴν Σπάρτην ὁ Βασιλεὺς, ἡ Γερουσία καὶ οἱ Ἐφόροι.

— Παρατηροῦμεν εἰς τὴν Ἑλπίδα Ἐφημερίδα τῆς πρωτευούσης, ὅτι εἰς ἐκ τῶν κυρίων πληροφοριῶν μας ὁ κύριος Ἰωάννης Περίδης δὲν ἐμμενῇ ὡς ἰχθύς ἄφρονος εἰς τὴν συνέλευσιν, ὅτε ἐσυζητήτο ἀντὶ τῆς ὁμοθυμίας τῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκλέγηται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κυρίου Μαυροκορδάτου, ἀλλ' εἶπε ὅτι ὁ χάσαντες τὸν καιρὸν τῶν οἱ Πληρεξούσιοι μὲ τὰς ἀναστάσεις τῆς ψηφοφορίας ὅσας ἡ πρώτη πλειοψηφία δὲν ἐπιτύχῃ ν' ἀποβῇ ἀπόλυτος, καὶ φαίνεται ὅτι ἤρχισεν νὰ βαρύνεται ὁ κύριος Περίδης τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν τοῦ. Τί, τὸν πταίει.

Κατὰ τὰς ἐσχάτους ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ἡ Συνέλευσις ἀρχήσεν ἡδὴ τὴν 15 τρέχοντος τὰς ἐργασίας της· ἡ ἐκλεχθεῖσα διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπὴ ἀποπεράτωσε τὰς ἐργασίας της, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων ἀνέβη εἰς τοὺς 232· ἐπρόκειτο ἡδὴ ὡς λέγεται, νὰ ἐκλεχθῇ ὁ Πρόεδρος περὶ τοῦ ὁποῖου ἐγένετο μεγάλη συζήτησις, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας.

— Προχθὲς ἐφθασεν ἐκ Πειραιῶς ἐν Ῥωσικὸν βρῖκιον φέρον τὸν Ῥωσικὸν πρέσβυν Κ. Κατακάην διευθυνόμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὴν ἐπαύριον ἐφθασε καὶ ἐν ἀτμόπλοιον Ῥωσικὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεβιβάσθη ὁ πρέσβυς, καὶ μετὰ τὸ ὁποῖον ἀνεχώρησε. Τὸ ἀτμόπλοιο τοῦτο ἐφερεν, ὡς λέγεται, τὴν παρὰ τῆς αὐλῆς του πρόσκλησιν τοῦ ἰδίου πρέσβους, τὸν ὁποῖον ἀντικατέστησε προσωρινῶς ὁ παρὰ τῇ ἰδίᾳ πρεσβείᾳ σύμβουλος Κ. Περσιάνης. Τὸ αὐτὸ ἀτμόπλοιο ἐφερεν, ὡς γράφουν, καὶ ἐπιστολὴν αὐτόγραφον τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου πρὸς τὸν Βασιλέα Ὁθῶνα δι' ἧς ἀναγνωρίζων τὴν μεταβολὴν τῆς 3 Ἰουλίου, εὐχεται τὴν αἰσίαν ἀποπεράτωσιν καὶ στερίωσιν τοῦ Συντάγματος.

— Μὲ λύπην μας πληροφορούμεθα ὅτι πρὸ ἐνὸς ἡ δύω μηνῶν εἶχεν ἡδὴ παραιτηθῇ ὁ καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς Κ. Ἑμ. Ψύχας ἀπὸ τοῦ νὰ παραδίδῃ εἰς τὸ Γυμνάσιον· οἱ μὲν λέγουσι ὅτι ἐγένετο διὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ μισθοῦ του, κατὰ συνέπειαν τοῦ γενικοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κανονισμοῦ· οἱ δὲ, ὅτι μὴ ὑπαρχόντων φυσικῶν πειραμάτων, δὲν ἠδύνατο νὰ γίνετο κατὰ τὴν τάξιν ἢ παραδόσεις τοῦ μαθήματος, καὶ οἱ μαθηταὶ ἐχρονотρίβουν εἰς μάτην· ἄλλοι, ὅτι μισθοδοτεῖται ἀκόμη.

— Κατὰ συνέπειαν τῶν μικρῶν ταραχῶν αὐτίνες ἐγένοντο ἔξ ἀπὸ τινος ἀκροατῆς εἰς τὴν εἰς Ἀθήνας Συνέλευσιν, ὁ γενικὸς διοικητὴς τοῦ στρατιωτικοῦ Κ. Καλλέργης ἐξέδωκεν τὴν 11 τρέχοντος τὴν ἀκόλουθον ἐξοφίσησιν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κανονισμὸς τοῦ ἀκροατηρίου τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Οἱ ἀκροαταὶ χρεωστὸν νὰ φυλάττουν τὴν μεγαλητέραν εὐταξίαν καὶ σιωπὴν διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως.

Οὐδεὶς δύναται νὰ χειροκροτήσῃ ἢ νὰ κάμῃ οἰονδήποτε ἄλλο κίνημα τεῖνον πρὸς ἐπικύρωσιν ἢ μὴ τῶν πράξεων τῶν πληρεξουσίων· σκοπὸς τῶν ἀκροατῶν εἶναι νὰ ἀκροάζωνται μόνον.

Ἄπαντες χρεωστὸν νὰ μένουσι καθήμενοι εἰς τὰ καθίσματα διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζουσιν τοὺς ὀπίσθεν αὐτῶν καθημένους.

Ὅταν ὅλον τὸ σῶμα τῶν πληρεξουσίων μένῃ ἐσκεπὲς τὸ αὐτὸ χρεωστὴν νὰ πράττῃ καὶ τὸ ἀκροατήριον.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ὀπλοφορῇ ἐντὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἢ νὰ φέρῃ ῥάβδον.

Τὸ κάπνισμα ἐντὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐμποδίζεται.

Καθὼς πάντοτε εἰσηκούσθησαν παρὰ τῶν πολιτῶν αἱ προσκλήσεις τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητηρίου, οὕτω καὶ τώρα ἐλπίζει νὰ εὕρῃ τὴν αὐτὴν προθυμίαν προκειμένου μάλιστα περὶ ἀ-

ποκρίσεως τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως· ἄλλως τὰ καθήκοντά του τῶ ἐπιβάλλον τὸ χρέος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν θίαν πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας· ὁ ὁπλῶς παραβαίνων τοὺς ἄνω ὅρους θέλει ἐξέρχεται τοῦ ἀκροατηρίου παρὰ τῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας διορισμένων χωροφυλάκων· εἰς βαρυτέρας περιπτώσεις θέλει φυλακίζεσθαι καὶ παρὰ δίδεσθαι κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν εἰσαγγελίαν.

Τὰ εἰσητήρια θέλουν διανεμίσθαι εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ τῶν πληρεξουσίων.

Τὸ Διοικητήριον θέλει λάβει προσέτι ἑκατὸν εἰσητήρια διὰ νὰ διανεμηθῶν εἰς τὴν πόλιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Νοεμβρίου 1843.

Τὸ Στρατιωτικὸν Διοικητήριον τῆς Πρωτευούσης
Δ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ.

Κυδωνίαι, ἐξ ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας
Τὴν 13 Νοεμβρίου.

Ἐπέρασε μῆνας καὶ κάμμία ἀκόμη δὲν ἔλαβον γραφὴν σου, καὶ γνωρίζεις πόσον ἐδῶ τὴν περιμένωμεν, διὰ νὰ μάθωμεν περὶ τοῦ πληρεξουσίου σας, διότι ἅμα μάθωμεν ὅτι ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν συνέλευσιν δέξου μας σὺν μπουρέκι, καὶ εἴμεθα κάμποσοι, ἐννοεῖς ὅτι εἶναι ὅλοι ἐναντίον τῶν τουρκαλάδων. Βασγεστικ καὶ ἄδελφέ, ἀπὸ τοῦ δῶσε, δῶσε, καὶ πάλιν δῶσε καὶ ὁλονέν δῶσε, ποῦ νὰ προφθάσωμεν; δῶσε εἰς τὸν κουραμάν, δῶσε εἰς τὸ χαράτζι, δῶσε εἰς τὸ χρέος τὸ ὁποῖον δέκα χρόνους πληρόνωμεν καὶ ποτὲ δὲν τελειώνει, μάλιστα αὐξάνει, ἀπὸ ἐν μιλιοῦνι κατήντησε τώρα δῶδε, δῶσε εἰς τὸν Κοτζακιάνι, δῶσε εἰς τὸ κουρδίτο, δῶσε εἰς τὸν Πασσᾶ, δῶσε εἰς ἐξοδα, καὶ πάλιν εἰς ἐξοδα, καὶ ποῦ νὰ ἐνθυμοῦμαι, τόσα δῶσε καὶ δῶσε; ποῦ νὰ συκώσης πλέον κεφάλι; διομα ὅτι ἐχομεν μούλκι, καὶ παρὰ δὲν φαίνεται, οἱ ξένοι Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ κονσόλοι ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ οἱ φαγάδες ἀπὸ τὸ ἄλλο μᾶς ἐρούφησαν τὸ αἷμα μας· καὶ ἐπειτα νὰ μὴ ἀπολαύσωμεν δῶδε χρόνους τώρα εὐδὲ τὸ λάδι τοῦ σπητιοῦ μας, διότι ὡς ἡξυρεῖς τὰ μαζούλια μας εὐγῆκαν κάλκινα· πιστεύεις ὅτι διὰ νὰ ἀνάψωμεν τὸν λύχνον βιαζόμεθα νὰ βραζώμεν τὸ λάδι; Εἴχετε καὶ σεῖς αὐτοῦ δυστυχίαν ἀπὸ τοὺς Βαβαροὺς, οἱ ὁποῖοι σὰς ἐτριγύρισαν σὺν τοὺς κόρακας, ἀλλὰ εἴχετε δὲν εἴχετε τοὺς ἐξεφορτοθήκατε μετὰ τὸ κολαῖ σὺν ποῦ ἤθελεν ὁ Θεός, ἀλλ' ἡμεῖς τί νὰ ξεφορτωθῶμεν πρῶτον καὶ τί ὑπερον; τοὺς Λέοντας, τοῖς Λύκους, ἢ τὰς Ἀλεπούδας; ἂν εἴχαμεν μόνον Τοῦρκους ὡς σεις τοὺς Βαβαροὺς, ὑπομονή, ἀλλ' ἐχομεν καὶ τοὺς Μπομπασιρέους, τοὺς Ἀγάδες, τοὺς Καδίδες, τοὺς πασσάδες, τοὺς κοτζακασίδες, τοὺς δεσπότης, τοὺς ἐξάρχους, καὶ, καὶ ἂν εἴχαμεν μόνον φυλακισμοὺς καὶ τὸν φάλαγγα, ὑπομονή· ἀλλ' ἐχομεν καὶ τοὺς ἀφορισμοὺς καὶ τοὺς ἐξοκλησιασμοὺς, καὶ τὰς κατάρας καὶ τὸ ἀνάθεμα τρεῖς! ἀφόρισε, ἀφόρισε, κινδυνεύομεν νὰ εὐγώμεν ὅλοι δλάκεροι, καὶ νὰ βρουκουλακιάσωμεν· εὐτυχὴς ὅστις ἔχει τὴν σκαοῦλαν γεμάτην, διὰ νὰ χορτάσῃ πότε τὸν ἑνα, καὶ πότε τὸν ἄλλον, πότε τὸν Καδὴν, καὶ πότε τὸν Δεσπότην, ὅστις καταντᾷ πολλάκις ὁ χέρταγος ἄδης. Μὲ ἀνέκφραστον χερὰν ἴδομεν τὸ τουρκικὸν Σύνταγμα, τὸ Χατ — Σερίφ τοῦ

Γκιουλχανέ· ἀλλὰ τῶ ὄντι ἐφάνη ὅτι ἦτον Κι-ο-υ-λ-χ-α-ν-ί-δ-ε-κ-ο· μόλις τὸ εὐγευθῆκαμεν μετὰ τὸ ἄκρον τοῦ δαντύλου μας, καὶ τὸ ἐφαγὰν αἱ σφήκες· ἦτον ἱμᾶλλον παγίδα διὰ νὰ μᾶς πιᾶσουν σὺν παντικούς, ἡ παρὰ ἐλευθερίᾳ ἀληθινή· μόλις ἐσηκώσαμεν τὴν φωνὴν μας διὰ νὰ εἴπωμεν τὰ παρὰ πονά μας, καὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὰς καταχρήσεις τῶν μεγάλων μας, καὶ ἐρρίφθημεν εἰς τὸν μπάνιον, καὶ ἐχάσαμεν τ' αὐγὰ καὶ τὰ καλάθια· ὡς καὶ διδόνον ἐτυπώθη ἀπὸ τινος πατριώτας, καὶ ἔδωθή καὶ εἰς τὰ χέρια τοῦ Σουλτάνου διὰ νὰ ἰδῇ καὶ μάθῃ πόσα μιλίονια ἐφαγώθησαν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά του, ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος! ἀπὸ τὰ φαγώθηεντα δεκαεπτὰ μιλίονια, μόλις δῶδε ἐξωδεύθησαν καὶ ἐγιναν ὅλα καπᾶκι· ἄλλο εἶναι, φίλε, νὰ σοῦ τὰ γράφω, καὶ ἄλλο νὰ τὰ ἴδῃς· ἀλλ' ἂς εἴχαμεν καὶ τὴν ἀσφάλειάν μας! ἀπὸ τὰς Κυδωνίας ἕως τὴν Πέργαμον πόσους κλέπτας ἔδεν ἅπαντ' αἱ; τὰ δουνὰ εἶναι γεμάτα, διότι τὰ ταγκαλάκια δὲν γίνονται τακτικοί, καὶ σκορποῦν ἰδῶ καὶ ἐκεῖ. Μὲ ἔγραφες ὅτι βλέπεις εἰς τὰς Ἐφημερίδας τῆς Σμύρνης ἐπαίνους μεγάλους, διὰ τὴν ἐμφύχωσιν τῆς γιωργίας, διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ στρατιωτικοῦ, διὰ τὴν σύστασιν καλῆς μονέδας κ τ λ. κ τ λ. ὅ,τι καὶ ἂν σὲ εἴπω δὲν θὰ με πιστεύσεις· ἔρχου καὶ ἴδε· ὅπου ἀκούεις πολλὰ κερᾶσια, ἐπαρεμικρὸ καλάθι. Ὡς τόσον κοίταξε, φίλε, νὰ μᾶς εἰδοποιήσης, ὡς εἶπα, περὶ τοῦ πληρεξουσίου μας, διότι εἴμεθα πολὺ ἀνυπόμονοι νὰ μάθωμεν ἂν ἡμεῖς ἐγεράσαμεν τοῦλάχιστον τὰ παιδιά μας νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὸν βόρβορον τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς κακοηθείας, ἥτις κατήντησεν εἰς τὸν ἐσχάτον βαθμὸν· ποῦ συναναερωφῇ καλῇ, ποῦ καλὸς λόγος! κέρασέ με νὰ σὲ κέρασω, ἰδοὺ ἡ πολιτικὴ εἰς τὰς ταβέρνας· ἄλλο ἀπὸ τὸ κιουλχανί, καὶ τὸ ἀνασινί σκακί, δὲν ἀκούεις εἰς τοὺς δρόμους· ὦ πόσον καταρώμεθα τὴν τύχην ἥτις μᾶς ἐρρίψεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον· ὦ πόσον βλάβην μᾶς ἐπροξένησεν ὁ εὐλογημένος ἐκείνος Ἡρακλῆστρας, ὅστις μᾶς ἐξεκούμπισεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα! ὦ πόσον εὐτυχεῖς εἰσθε σεῖς, οὐ ὁποῖο δὲν μᾶς ἀκολουθήσατε, καὶ τοὺς ὁποίους τότε ἐγελοῦσαμεν διὰ τὴν ἀφροσύνην σας! ἀνάθεμα τὸν αἷον καὶ τρεῖς ἀνάθεμα!

ὁ φίλος σου

Ζήτας.

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος
ὁ Ἑρμῆς

Πρακτικῶς νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον ὅς ἐστι τὸ ἐξῆς.

Ὅτι κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἐξέδωκα συνάλλαγμα οἰκονομικὸν ἐπὶ τῇ διαταγῇ τοῦ Νικολάου Σταυροπούλου ἐκ δραχμῶν τριακοσίων τριάκοντα τὰς ὁποίας ἐμελλε νὰ εἰσπραξῇ παρὰ τῶν ἐν Ὀδυσσῶν Τσιροπούλων καὶ ἐπειδὴ ὁ ῥηθείς Σταυροπούλος δὲν ἐπεμψεν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ συνάλλαγμα τοῦτο εἰς Ὀδυσσῶν διὰ νὰ εἰσπραχθῇ ἀλλ' ὡς φαίνεται τὸ καθῆξε λέγων ὅτι τοῦ ἔχασεν τὰ θεωρῶ ὡς ἄκυρον· εἰς αὐτίνους χεῖρας εὐρεθεῖ θὰ θεωρεῖται ὡς χαρτὴν ἀγραφον.

Δημήτριος Φωφύπουλος.